

**Gemeente
Rotterdam**

Onderwerp: 4e update KAR - klimaatambities
2030

Postadres: Postbus 70012
3000 KP Rotterdam
Website: www.rotterdam.nl

Cluster: Stadsontwikkeling
Portefeuille: Klimaat, Bouwen, Wonen
Portefeuillehouder: Drs. C.M. Zeegers MA

Van: P. van Breugel
Telefoon: 14 010
E-mail: bbo@rotterdam.nl

Uw kenmerk: 25bb005473
Ons kenmerk: M2507-1722 - 26bb000788
Bijlage(n): 1

Datum: 26 januari 2026

Aan de commissie
Mobiliteit, Haven, Economie en
Klimaat

Beste commissieleden,

Tijdens de behandeling van de 4e update van het Klimaatactieplan Rotterdam in de vergadering van de commissie Mobiliteit, Haven, Economie en Klimaat van 9 juli 2025 heb ik toegezegd dat ik in beeld breng welke maatregelen nu en na deze collegeperiode genomen zouden kunnen worden om de klimaatambities voor 2030 in de stedelijke omgeving te halen en daarbij DCMR en eventueel andere kennisorganisaties te betrekken (25bb005473). Bijgevoegd vindt u het rapport 'Perspectief op de klimaatambities van Rotterdam voor het jaar 2030'. Omdat de Rotterdamse CO₂-doelstelling voor 2030 geen onderscheid maakt tussen stedelijke omgeving en havengebied, is in deze verkenning ook haven & industrie meegenomen.

Rapport Perspectief op de klimaatambities van Rotterdam voor het jaar 2030

De centrale vraagstelling van het rapport is:

In hoeverre is het realistisch om de Rotterdamse CO₂-doelstelling voor 2030 zowel met een extra inspanning in het stedelijke gebied als met het wegnemen van belemmeringen in de haven & industrie, alsnog te halen in de resterende tijd?

Er is in de analyse onderscheid gemaakt tussen het stedelijk gebied en haven & industrie. In het stedelijk gebied is de invloed van de gemeente om projecten uit te voeren het grootst. Omdat er voor en door de bedrijven in de haven & industrie al veel plannen over de energietransitie zijn ontwikkeld, is ervoor gekozen om voor dit gebied niet opnieuw naar aanvullende nieuwe projecten te zoeken, maar te kijken naar belemmeringen die er zijn om de vele bestaande plannen uit te voeren. Omdat het college in het verlengde van de energietransitie ook ambities heeft op gebied van de grondstoffentransitie, is in het onderzoek de impact van de projectthema's op het grondstoffengebruik (scope 3) meegenomen. Het rapport is tot stand gekomen in samenwerking met inhoudelijk specialisten bij gemeente Rotterdam, de DCMR en andere externe inhoudelijke specialisten.

De Rotterdamse CO₂-doelstelling voor 2030 maakt geen onderscheid tussen de stedelijke omgeving en het havengebied. De overkoepelende conclusie is, dat het niet realistisch is dat de doelstelling voor het gehele Rotterdamse grondgebied gehaald wordt in 2030, ook niet met aanvullende (stedelijke) inspanningen. Het perspectief is wel verschillend voor stad en haven los van elkaar:

- Voor het stedelijke gebied is een reeks mogelijke aanvullende intensiverende en nieuwe projecten geïdentificeerd. Samen hebben de projecten een potentieel van 30 kton CO₂-reductie, waarmee de ambitie van -55% in 2030 *in het stedelijke gebied* gehaald zou kunnen worden.
- Voor de haven blijft er (exclusief zeescheepvaart, luchtvaart en landbouw) een restopgave over van afgerond 3 Mton. De bedrijven in de haven ervaren grote belemmeringen om projecten uit te kunnen voeren: er is netcongestie, de stikstofcrisis en een verslechterd investeringsklimaat. Vanwege deze belemmeringen is de CO₂-doelstelling voor de haven niet realistisch haalbaar voor het jaar 2030.

Afhankelijk van hoe snel de belemmeringen worden opgelost, kan volgens de CES het doel van -55% ergens tussen 2030 en 2035 wél worden gehaald. Voor het oplossen van die belemmeringen zijn we wel afhankelijk van het Rijk en van Europa. Voor de stad specifiek is het behalen van een mogelijke reductie van -55% in 2030 evenmin vanzelfsprekend; de realisatie van projecten blijft afhankelijk van tijdige- financiering, passende wet- en regelgeving en de benodigde regie binnen een complexe uitvoeringspraktijk.

Ook als het niet realistisch is dat de CO₂-doelstellingen voor 2030 volledig gehaald worden, is de Rotterdamse bijdrage aan de landelijke klimaatdoelstelling voor 2030 nog steeds relevant. De CO₂-reductie op het Rotterdamse grondgebied zal ook na 2030 verder moeten worden uitgevoerd om in 2050 klimaatneutraal te kunnen worden. Er is hiervoor nog een lange weg te gaan, en tegelijkertijd zijn er mooie successen waar we op kunnen terugkijken.

Rotterdamse klimaatambities: link tussen grondstoffen en energietransitie

Het college heeft naast de klimaatambitie op het gebied van CO₂-reductie ook een ambitie op gebied van de grondstoffentransitie. Omdat het rapport zich voornamelijk richt op directe en indirecte CO₂-uitstoot binnen de gemeentegrenzen, wordt hieronder het perspectief op de bredere klimaatopgave én de link tussen de energietransitie en grondstoffentransitie beschreven.

Onderdeel van de Rotterdamse klimaatambities is om in 2030 50% minder gebruik te maken van primaire abiotische grondstoffen. Dit heeft effect op CO₂-uitstoot; zeker meer dan de helft van de broeikasgassen wereldwijd wordt veroorzaakt door emissies in de keten van winning, productie, gebruik en afdanken van grondstoffen. Het beperken van CO₂-uitstoot vraagt daarom om het maken van afwegingen tussen uitstoot door energiegebruik en materiaalgebruik. Whole life carbon (WLC) is de totale CO₂-uitstoot die veroorzaakt wordt gedurende de hele levenscyclus van een product of gebouw, inclusief de winning van grondstoffen, productie van materialen, gebruiksfase, en afdanken van een product.

De energietransitie vergroot daarnaast het gebruik van grondstoffen, wat leidt tot extra milieubelasting, onder meer door de productie en verwerking van installaties zoals warmtepompen en zonnepanelen.

Daarom is dit grondstoffenperspectief voor 2030 kwalitatief meegenomen in het rapport. De extra CO₂-uitstoot kan deels beperkt worden door andere keuzes te maken in de hele levenscyclus van producten.

Om de energietransitie te doen slagen zijn grondstoffen en zogeheten kritieke grondstoffen essentieel voor het maken van onder andere zonnepanelen, windturbines en batterijen. De kwetsbaarheid en afhankelijkheid van internationale toeleveringsketens vormt hierbij een risico voor transitieplannen en de energiezekerheid. De grondstoffentransitie biedt kansen om deze risico's te beperken: het verminderen of vervangen van grondstoffenstromen, het verlengen van de levensduur, en het stimuleren van hergebruik en recycling.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, en stel voor de toezegging 4^e update KAR – klimaatambities 2030 (25bb005473) hiermee als afgedaan te beschouwen.

Met vriendelijke groet,

Drs. C.M. Zeegers MA
Wethouder Klimaat, Bouwen, Wonen

Bijlage(n):

1. Rapport Perspectief op de klimaatambities van Rotterdam voor het jaar 2030